

Ustalenia dot. warunków superwizji na I i II etapie szkolenia w WSPG:

I etap:

- studenci podejmują praktykę kliniczną, szukają miejsc w placówkach pomocowych NFZ, opieki społecznej, edukacji, fundacjach, własnym gabinecie, itp.;
- na I etapie na 2 miesiące przed rozpoczęciem superwizji zadaniem superwizora jest przypomnienie studentom o podejmowaniu praktyki w ramach stażu klinicznego. Dotyczy to zwłaszcza tych osób, które wybierają się na II etap szkoły;
- zaleceniem szkoły jest, by student superwizował ok. 50-70%, tj. ok. 315 godzin praktyki klinicznej w trakcie 150 godzin łącznej superwizji szkolnej na I i II etapie;
- superwizor modeluje zawieranie kontraktu superwizorskiego poprzez określanie kryteriów co podlega superwizji (bezpośredni kontakt z pacjentem), ilość godzin, charakter pomocy psychologicznej;
- wszelkie odstępstwa od tych zasad i modyfikacje omawiane są indywidualnie na zajęciach superwizyjnych.

II etap:

- student II etapu odbywa staż kliniczny w placówkach NFZ (szpitale psychiatryczne, oddziały dzienne, zespoły leczenia środowiskowego, ośrodki zdrowia psychicznego, itp.);
- w ramach stażu klinicznego student zobowiązany jest do odbycia 36 godzin kontaktu z pacjentami z różnymi diagnozami na oddziale psychiatrycznym szpitalnym (nie na oddz. dziennym) i superwizowanie ich w ramach superwizji szkolnej. Zadanie to dotyczy psychologów i nie-psychologów. Student ma opisać kontakty z pacjentami w kategoriach opisu fenomenologicznego i diagnozy estetycznej;
- ważne, by te 36 godzin student odbywał w trakcie szkolenia na II etapie i poddawał monitoringowi superwizora;
- w trakcie superwizji szkolnej student powinien superwizować 1- 2 procesy terapeutyczne, z których jeden przedstawi na egzaminie końcowym;
- studenci wspierają się tworząc koleżeńskie grupy wsparcia, które jednak nie są *interwizjami*. Termin interwizja zarezerwowany jest dla koleżeńskiej superwizji terapeutów z długim stażem pracy.

Superwizja szkolna i pozaszkolna ma przygotować studentów do pracy psychoterapeutycznej i towarzyszyć w poszukiwaniu własnego stylu terapeutycznego. Sprzyja temu podejmowanie różnorodnych zadań, nabywanie doświadczeń, refleksjonowanie i analiza pracy, poddawanie oglądowi trudności i sukcesów w pracy terapeutycznej. Jeśli student prowadzi wiele aktywności zawodowych i nie jest w stanie poddać ich superwizji w szkole, powinien zapewnić sobie superwizję pozaszkolną z częstotliwością 1 godzina w miesiącu.

